

SPRINGSCHASAR I SNÖSTORM

Blomsterbudet John Elis Tappers Julaftonsdröm

En julig skräna berättad av Harry Arrendal Jr

Affisch : Einar Jagerwall , foto , Ulf Lundkvist , teckning
& Adrian P , poster .

När Domkyrkoklockan slog midnatt julaftonen 1949 drog en
sällan skådad snöstorm in över staden .

Försiktiga snöflingor tassade över torn och tinnar på de
Sekelskifteshus som dolde den bakgård där Blomsterbudet
John Elis Tapper huserade i ett övergivet Stall .

I en spilta tapetserad med vackert leende blondiner från den kolorerade
veckopressen sussade Tapper under två hästfilar
dragna upp över näsroten . Under kepsen med öronlappar
speglades i skenet från kamin-glöden ett par nötbruna pupiller under
de halvslutna ögonlocken .

I Tappers annars så påvra tillvaro var hans drömvärld desto rikare .
Klockklangen framkallade Sankt Andreas Kapellets
himmelska ljusridåer . I ett mångfärgat blomsterhav av
begravningskransar vilade en vackert ornamenterad vit kista
i väntan på sin famn av röda rosor .

En yngling kommer haltande med en banankartong upp mot
altarringen . Där hamrar floristen liggaren fast i locket , som pallats upp
på två bockar . Varje slag ekar som toner från en fjärran harpa .
Ynglingen håller sig i den öppna kistan .
Rosor svävar från hand till hand .

En sista ros lägger Ynglingen på den äldre kvinnans knäppta händer .
Hon ler mot honom och lyfter handen som han kysser .
Denna tablå av himmelska silhuetter störs plötsligt av ett gnisslande
oväsen . Det är som ett skri från ett djur i dödsångest .

Det fanns tre varelser som Tapper fruktade mest .
Det var "Vita Vålnaden" , "Skogsmyssla" och "Kärringen Axelssons
förbannade tax !" . Nu hördes den sistnämnda skälla allt intensivare
utanför de ruckliga väggarna .
Yrvaken vacklar John Elis ur krubban .

Han skjuter träluckan åt sidan och genom det smutsiga glaset når
honom ett ljussken från en svängande lykta .
En skeletthand för den uppåt mot en grinande dödskalle . Ett rökmoln
av visnade löv viner runt den svaga gårdslampan ; Under ett vilt törn-
snår prytt med hjorthorn , syns ett mossbelupet anlete med glödande
blick stirra rakt in i Tappers djupa ögonbrunnar ...

Nu utbryter mitt i den dånande stormvinden en kakafoni
av smällar från dörrar och fönster som slås upp och stängs igen .
Taxens gälla ylanden avbryts av dova rytanden och skall
från en större best . Man anar mänskliga röster i yttersta
nöd , rop som tystnar när en port slutligen slamrar igen .
Så endast vindens suckande mellan stallets murkna brädor
och gistna fönster .

John Elis har flytt till sin bunker på stallbritten ;
Djupt nedsjunken i den halm-stoppade madrassen låter han
försiktigtvis en ullvante greppande en ficklampa sticka ut .
Han siktar mot Gina Lollobrigida och Anna Mangani och så där ;
mellan sexbombernas blöta blusar och förföriska leenden
finns ett litet fotografi av Modern . Hon andas in rosen .
Hon ler . Och lille John Elis sluter ögonlocken .

På den förnäma Platensgatan tronade Öllegårds Hovblomsterhandel
bland andra butiker för fint folk . Personalen var en brokigare skara
av anförvanter , ordinarie biträden och extra-inkallad personal .
Blomsterdrottningen Hilma hade alltid ett dygnet-runt-frukostbord
uppdukat . Affärsmässigt societets-snobbig mindes hon sin fattiga
uppväxt som det första av 11 barn . Här kompenseras den
blygsamma lönen med ett alltid dukat bord .
Ibland prytt med en halvmeter hög spettekaka .

Nu när nattskiftets grumligare flurer spisade samman med
morgonfolket så utgjorde både bord och bemanning ett
veritabelt smörgåsbord i det socialdemokratiska folkhemmet .
Man kom samman i en paus mellan korg-dekorerandet med sälg-
knippen , vitmosse-buntar och trumpna tygtomtar .
Dofter av sylta och prickig korg blandades med aromer från de vilande
buketternas gladiolus och korgarnas amaryllis .
Och överallt den starka kaffearomen .
Ett och annat andetag av nattsup .

Ett bekant krafsande väckte Tapper . Fullt polar-utrustad bände han
öppen dörren och Varghunden Ragge klev in med en rykande
korg med kaffe och ett halvt wienerbröd . Tapper doppade mens Ragge
krafsade hästäckena runt sig och suckade sig till sömns .

I en vindpust av snösjok inträdde ur nattmörkret tre ynglingar ;
Den ranglige Tage med ett blåöga under studentmössan fick en kram
som fick honom att oartigt vrida sig under duffelrocken .
Hilma bogserade den rundhylte Hans och den tanige Gösta - båda något
stapplande i fotstegen - mot ett skåp ur vilket smugglades fram
ytterligare två läroverksmössor . In med sportkeps och yllemössa .

Samtidigt i de nedre regionernas mörker , spelade Tappers ficklampa över hundratals vit-toppiga blompaket i avvaktan på leverans .

Han fyllde den trehjuliga schas-cykeln med utvalda adresser , slog upp portarna och - hör och häpna !- cyklade den brant sluttande källar-uppgången upp mot de snidade Gallergrindarna som nu vackert dekorerats med pudersnö . Upp trampade han mot juldags-morgonens mörka himmel .

Därefter följande Grangirlandernas elektrifierade Vintergata mot borgerskapets palats , medelklassens funkis-lådor och underklassens rivnings-skåkar .

Poliskonstapel Kalle Hasing betraktade misstroget Hovfrisörskan och Portvaktsfrun Hjördis Pettersson , adress Ågatan 45 , över gården .

Känd för allmänheten som "Rävboan" efter det stackars liket som ständigt klängde under hennes dubbelhakor . Men också för hennes listighet i affärer och giftiga tunga i alla konfrontationer ...
och de voro legio .

Bredvid hennes snöiga vargpäls satt hunden Ragge , en gigantisk lurvig varelse , som hämtad ur en skräcknovell . Mellan hans stolt smilande gaddar skymtade en riven och blodig bit lakan .

"Aha ! Bevis !" sa Hasing . "Jaha ! Precis !" sa Hjördis .

Ur banankartongen uppenbarade sig mellan de försiktiga glacéhandskarna diverse udda föremål som kunde spåras till , som Hjördis spottade ur sig , "Den skandalösa nattliga attacken på oskyldigt sovande medborgare . Och detta i den heligaste av nätter !" .

Ragge morrade medhåll och spottade ur sig det sargade tygstycket . Det hamnade i högen av Brottets rekvisita ; kvistar , mossor , ståltrådar , två röda glaskulor , en gravvas , bomullstussar ...

Triumfatoriskt fiskade Konstapeln upp en trasslig tråd och något som påminde om en meteorit från yttre rymden ;

"Aha ! Harts-fiol !" sa Hasing . "Just precis : Hatbrott !!

Mordkomplott !!!" skrek Rävboan . Ragge kompade med ett Yl !

Nu hade den rödhåriga fyrbåken Tage äntligen hittat sin cykel bland de uppblåsta snödrivorna , stuvat blompaketen i cykelväskorna och linkade så ett kvarter till Stora Torget där han och bagaget gömde sig i en dörrsmyg . Många frusna ögonlock senare kom plogbilen beredande väg för den rödkindade bussen mot stadsdelen Valla .

Tage bordade och hälsade chauffören , som stint stirrade ut i snöyran :
"Tjenixen Farsan !"

I Folkparken uppsökte Tage caféet Gula Paviljongen : "Var hälsad ,
hulda Moder !" . Förbarmande sig över sonens erbarmliga tillstånd
lovade Modern distribuera paketen i grannskapet .
Därefter hälsade Tage på Josef och Maria , diverse vise män och herdar
som inmundigade morgongröten under nervös tystnad
- och Ledarinans örnblick - inför sitt stundande Julspel . Tages leende
besvarades med ett ilsket getöga . Vilket gav honom en idé .

Tage tvärade genom Folkparksteatern , spanade in krubban , papp-
palmerna och den i snålvinden dinglande polstjärnan , innan
han rundade hörnet till den igenbommade Dansrotundan .
Därinne förvarades resterna av ett tidigare zoologiskt experiment att
skapa en djurpark , en samling getter . Tages favorit - som han
kärleksfullt döpt till "Lilla Fanskapet" - låg som vanligt skild från
morsan och syskonen .

Ömt bars denne i Tages famn och fann en tillfällig vilo-paulun
i krubbans halm . Tage arrangerade Cellouid-Jesusen dekorativt
ovanpå den hornprydda lilla varelsen och gömde sig
sedan bakom Skjutbanan .

Avvaktande skrik och skratt från ensemblen och Örn-frökens gälla
skrin gick han därefter glatt visslande mot Retur-bussen .

"Jag säger som Salig dumbom : Envar blir salig på sin egen tro !" .

Pappans blick var försvunnen i snösjoken ;

"Sitt ner , du osaliga Dumbom !" .

Tages Smil smalnade när han mötte Hasings småleende i frontsätet .

Tappers trehjuliga chascykel hade parkerats framför en magnifik
stads-villa i nyrennäsans . Vid grind-portalen satt en tjusigt blå
emaljskylt ; "San Remo . Konsulat" . stod det . Ett emblem skymtade
under snöflingorna . Bredvid fanns en mer oanselig skylt :

"Bud och Bettlare hänvisas till köksingången !" .

Tapper håvade upp korgpaketet under hästfilten och stegade
mot Ekportens fackel-formade järnlyktor och dess ljusrondell .

Tapper spelade sina favoritknackningar med portkläppen ;
"Hälsan för halsen ! Bronzol !" En stram silhuett uppenbarade sig ,
spanade in det lilla Trollet och gestikulerade sen mot husets baksida ,
innan Porten slogs igen . Tapper pulsade runt knuten .
Efter ännu en Brozolknackning slogs dörren upp och en tornado av ljus
och dofter filtrerades genom Tappers runt anletet virade halsduk .
Han räckte fram korgen mot den bastanta köksmadammen .
Bakom hennes blåvita uniform sågs ett gigantiskt köksbord belamrat
med alla julens ingredienser . Mellan den glaserad skinkans två
pappers-lindade bestick syntes Herr Konsulns pillemariska blick .
Han lyfte av yngsta kökspigan från knäna , stod upp , rätade till fezen
och hedersmedaljen , fimpade cigarren och höjde den skummande
bägaren : "Si , Tapper ! Var Välkommen min tappre fotsoldat !
Inträden i det allra Heligaste !"

Det var som ett idylliskt julkort . I slutet av en snöpudrad björkallé
lyste den röd-timrade byggnaden inbjudande med ljusstakar gluttande
ut mot en elektrifierad gran med flaggan i topp .
Ovanför den girland-prydda porten satt en likblek skylt :
HEMMET FÖR DE OBOTLIGT SJUKA

Lille Hans skrapade av pjäxorna mot sten-trappans granris och blåste
bort flingorna från läroverksmössan . Han drog i Klockregeln .
Efter en evighet öppnades en lucka och en ängel spanade in
det stora paketet , som något stammande citerade :
"God Jul önskar Öllegårds Hovblomsterhandel . Vi är glada att
full ... full ... följa vår årliga trad ....ition att till mindre bemed ...bemed ...
lade ... äh ! Här är lappen !!"

Ängeln hade under tiden öppnat sin Pärleport :
"Är du utlänning ?" - "Nästan ... skåning . Jag heter Hans .
Dom som känner mig , kallar mig Hasse !" -
"Är det många som känner dig ?" - "En och annan ..."
"Ros-Marie . Goddag och god jul !" . Hon räckte fram sin himmelska lilla
hand och han kysste varje ljuvlig fingertopp .
Skulle han viljat . Ity Ros-Marie var en skönhet nederstigen från
Folksagornas värld .

Hemmets interiör var mer hämtad från verklighetens prosa :
en sparsamt belyst korridor ledde fram till ett inglasat kontor .
Dit styrdes stegen . Ros-Maries vingar förde den vinglande Hasse
förbi nedsläckta salar i vilkas benrangel-sängar anades förlorade själar
halvvägs inne i den eviga vilan .

Korgen sattes ned och äntligen kunde han njuta av hela Ros-Marie .
Skenet från Kontorets snickarlampa bildade en gloria runt
hennes lucia-svarta hår . I sköterske-mössan glimmade en
guldbrosch . Hon lade ett väldoftande och hyschande finger på hans
halvöppna läppar och pekade sen mot nyckelhålet till dörren
med skylten : FÖRESTÅNDARE . Där fanns också ett porträtt av
densamma : Parad-uniformerad med stål-bågade skallerormsögon .

När Hasse lutade sig ner ökade det morrande ljudet av snarkningar .
Så såg hans norra öga i skenet från en falnande ljuslykta Thorvaldsens
Jesus i gips . Under hans famnande armar glimmade en grön
halvtömd likörflaska bredvid ett kristall glas med en sista slatt uti .

Hilmas presentkorg innehöll inte bara en julstjärna och en hyacint-
grupp , utan ävensom en myckenhet av frukt och en stor godispåse .

"Ojsan !" sa Ros-Mari . "Ooouhhh da !" fick Hasse till det .
Han tog korgens silver-pudrade lila rosett och stack den i Ros-Maris
södra öra . Inte alls ! Istället försökte han vika omslagspappret
reglementsenligt . "Det blir roligt ... för de gamla !" .
Ros-Marie skrattade ovanligt rått för att vara en ängel .
"Inte faan ! Kärringen snor rubbet !" .

Hon bogserade lille Hans till kökets skafferi . Han stirrade ner i en
jättegryta med stelnad gröt , noterade paketen med dadlar ,
skålen med nötter ... ett rundat knäckebröd stirrade tillbaks .
Ros-Mari hade fortfarande händerna på hans axlar och så -
ljuvligheters Ljuvlighet viskade hon rakt in i hans resta nack-skin :
"Obotlighet förnöjer !" .

Två skuggväsen tassade försiktigt runt sovsalens mörker ,
distribuerande Presentkorgens ymnighetshorn till var och en av de
obotliga . När det var klart bjöd Ros-Mari en kram
och en kyss som fick Hasse att viska ; "Oooouudaaa" och rasa ner på
närmsta säng . Ur bolstern hördes : "Vad i hilllviiiddde taur du dej te
Pågjävel !" . Ros Marie häpnade : "Ojsan ! Edward har inte sagt ett ljud
på två år !" .

Repslagargatans strama funkishus såg ner på de hukande
1700-tals längorna ett stenkast från Polishusets tegelstenshydda .
Tapper rullade skickligt in genom kryphålet till "Farbror Melins
Trädgård" . Han parkerade vid de slaktade frukträden under sin
snöklädda dödsbädd . Snart skulle allt vara borta .

Efter Bronzol-knackningen öppnades försiktigt dörren .
En väl-permanentad nuna , med mascarade ögonbryn och
stoppljus-röda läppar tog emot och skrek : "Älskling !" .
Tapper muttrade något och lullade in efter den paranta madammen ,
vars ålskinn vant navigerade genom de till synes övergivna rummen .
"Älskling !! Frälsarn är kommen !" .

Hon försvann uppför vinds-stegen . Innan luckan slog igen
konstaterad Tapper en gången maska på högra nylonstrumpan .
Han muttrade något innan luckan öppnades ånyo .
"Älskling lilla ! Kom du bara !" .

Likt i en tomteverkstad satt några utvalda ur stadens gangsterklientel
vid sina Sysslor ; Långskanka bevakade bubblorna i Apparaten ,
Apa Mollis silade dryckjomen och Putte Plakat buteljerade , spillade en
och annan droppe på sin tumme .

Kork eller kapsyl skötte chefen själv , en liten elegant råtta i redigot
och pommaderad uppsyn . Snus-Sussie återgick till Hallon-etiketterna
och skrev med sirlig stil : "Gudfars dubbelblandning" .
"Langa grabbar !" skrek Gudfar .

Tapper hade just fyllt chascykeln , då en kraftig skugga anades i
portvalvet . "Si Tapper ! Just den man jag söker ! Känns den igen ?"

Han höll upp en liten pinne med påklistrad firmalapp .

Den var riven , men där fanns bokstäverna HOVBL .

Kalle Hasing vevade med batongen , men kunde inte stoppa den
muttrande och skvalpande Kurirern som snabbt försvann i Snöyran .

Samtidigt gnisslade dörren upp och Sussi anades i ett rökmoln .
Hon pekade med cigarettmunstycket mot Hasings svängande batong .
Log flirtigt och sade med len stämma : "Det var mig en baddare !

Come up and see me some time ! Vad önskas i övrigt ?" .

"Det vanliga..." sa Kalle och fick en rökfylld puss .

Den dimnitive Chas-cyklisten Gösta var en skicklig gymnast och utövare av äventyrs-fyllda expeditioner . De få stadsinnevånare som vågat sig ut denna juldagsmorgon kunde genom snöridåerna skymta dennes akrobatiska kunnande , med eller utan cykel .

Hans främsta publik var dock den kvinnliga personalen på stadens butiker . Sålunda hade han handplockat utvalda adresser för sina konstfärdigheter . Det fanns ett aber . Affärernas egna Springschasar . De retade sig på hans publikfrierier , hans smajliga beteende inför de fnittrande brudarna och tjackens ohöjda beundran av "den jävla cirkusapan" .

Nu befann sig Gösta på sitt favorit-häng ; bakgården till Arrendals konditori , där han delade sina två lösa Boy med en kurvig servitris och en rundare bakerska . Plötsligt frystes de redande huttrande nymfernas miner ; Bakom Gösta stod plötsligen en kader vissel-pipande Schasar beväpnade med elaka miner , slangbellor , ärtrör och så nån optimist som hotade med en knallpulver-pikadolv .

Flickorna försvann i ett rökmoln och med dom Gösta . Efteråt kunde ägarsystrarna Judith Och Lilly berätta för konstapel Hasing hur ett Jehu for genom bageri och konditori , efterlämnande ett slagfält av mjölspår , kaksmulor och dussinet prinsess-bakelser av äkta grädde . Som förmildrande omständighet framhöll systrarna att ynglingen ändå i dörröppningen artigt tackat med läroverksmössan .

Stadens snö-dämpade symfoni av motorers morranden och klappret av hästskjuts-hovar mot gatstenarna komrades nu av en visselkonsert som också fick stadens hundar att ylande delta i jakten på den flyende Don Göstan .

Han zicksackade skickligt över torg , genom gränder och slutligen exekverade han ett himmelskt hopp från en trappavsats rakt ner i en just passerande hästtransport med plogad snö .

Där låg han nedgrävd ända tills han tippades i Stångån . En sista trumpen Vissling steg upp genom S:tLars Parkens almar , innan Chas-maffian splittrades åt respektive håll .

John Elis leveranser var avklarade och ur en sidoingång till Stadens slott raglade han två steg , tog sikte på cykeln och rumlade ditåt . Väl på sadeln tog hans nyktra jag över och med en rivstart for han hemåt ...

Samtidigt hände sig att en hästdragen kälke-transport väntade uti slottsvalvet . En livréad betjänt kom kånkade en väska med texten : "Salong Vanité" . Magnifik skred fru Pettersson mot droskan uppå den gran-och grusade vägen genom korridoren av facklor bort från de upplysta fönstren , där stans honoratiores syntes roga sig .

Tapper for in till sitt härbre , krockade mot rucklet som snabbt levererade en snölavin som begravde det redan slocknade blomster-och brännvins-levererade budet . Ragge vaknade , sniffade runt , skakade av sig täckena i ett dammoln , puffade upp dörren , grävde fram John Elis ur snögraven och drog in honom i kylan .
Buffade in en vedklamp i den sista glöden ...

Celldörren slogs ånyo upp av en skadeglatt flinande vice konstapel . Han lossade Hasses handbojor och rasslade högljutt igen ställgallret . Hans log svagt igenkännande leende mot britsen där hans kumpaner halvslumrade mot väggen med klottret av pinnar-muck ,
fånge dinglande i snara och "Kilroy was here!"

Så steg Hasing in i de fördömdas nedre krets . Något svajig levererade han en stålbricka med tre glas vatten och tre skorpor .
"Jaha, mina gunstiga Junkrar ! En julafton på vatten och bröd !!
(hick) En skam för uppdragsgivare och (host) föräldrar och
vår laglydiga stad ! Praktexemplar av Ungdom på Glid !"
"Bokstavligen !" , försökte Tage . Göstas hackande tänder instämde .
Hasses blick var förlorad i gallerfönstrets sista snöflingor .

Ty när trion lotsades in i svarta Majan hade Snöstormen dragit snöridåerna åt sidan och uppenbarat ett sceneri med hoppfulla stjärnor på den samvets-svarta himmelen .
En förfrusen skata parkerad på en värmande skorsten spanade in
Dodgen som letade sig upp några kvarter till Rådhuset .

Utanför skåpbilen julruschades med påsar och paketer .
Sista taniga julgranen lastades ; Korvgubben drog sin kärra runt hörnet och Frälsis packade hop instrumenten och sin kokande gryta .
Trion betraktade sorgesamt detta och begrundade sin öden .
Hasing deklamerade : "Jaha . Domens dag haver nalkats !
Vår Rådman är icke att leka med ! Förstås , Mina Gentlemän ?"
Han låter det sjunka in , innan han lutar sig framåt mot fångkolonin .

Andedräkten få dom att rygga . I en lenare röst :
”Brottets motiv är klarlagt . Avundsjuka på Tappers privilegium att
välja de bästa adresserna , konspirerade ert Gangstersyndikat och
utförde detta förfärliga dåd , baserad på legenden om Tappers skräck
för Vita Vålnaden , Skogsmyssla och Kärringen Axelsons förbenade
tax . Ett praktfullt skådespel må man säga , mina gentlemän !

Här skiftade Hasing tonen inför de skuldmedvetna anklagade ;
”Gentlemän just . Ingen av er har angivit den andra . Var och en
har sagt sig vara ledaren och de andra bara korkade underhuggare !
Gentlemana-mässigt , mina Herrar ! Värt att belöna !
Kör Gustaffson !”

Folke Filbyter statyn vände ånyo på nacken när Dodgen rivstartade och
så när kraschade ett torgstånd med halmat hantverk av
kransar och julbockar .

Dodgen har parkerat utanför Hovfrisörskan Hjördis Pettersons
gamla gård . Bakom det fallfärdiga huset och den nedhuggna
trädgården skymtar en grävskopa som rovdjurs-liket gapar mot fortet
av byggställningar till det nya Biopalatset .

”Jaha , mina fördömda Kålsupare ! Nu får högsta domstolen
avgöra ert Öde !” När porten öppnas sitter Ragge där .
Han skäller igenkännande och triumfatoriskt
mot var och en av de anklagade .

”Det slutliga beviset ! Straffet skall utmätas ! Marsch pannkaka !”

Gänget marscherar mot kåken , mens Ragge viker in mot Tappers .
Där hjälper han en svajande John Elis med klädkoden .
Motorcykelmössan , Lapp-diton , tre halsdukar och en käck scarves ,
ylletröjan med renarna , sticke-koftan , läderbrallorna och
golfbyxorna , pjäxorna med halm , kronans kalsonger , värmeflaskan i
brunt gummi och så slutligen kan Ragge nöjd spana in den midnattsblå
cheviot-kostymen , den kritvita nylonskjortan och slutligen den
mintgröna slipsen med en dansande Hawai-flicka
under en giftgrön Palm .

Hjördis tårdrypande röst fyllde stora salen i den gamla Borgargården .
Ingen som bara noterat dess yttre förfall kunde ana interiören
av sekelskiftes-charm i möblemanng och rekvisita . Ännu en tårdroppe
föll på tallriken från Hackefors porslin .

”Min käre John Elis Tapper ! Mitt Hittebarn från hästspiltan ! När du idag firar din tretti ... förti ... kanske rent av femtionde födelsedag i vårt hem ... snyft ... på ...snyft ... jorden ... äh , Hasing ! Ta över Du !”

Hasing sippade ur den Höjda bägaren , snöt sig vemodigt ,
harklade sig och sade : ”Högt ärade Hovblomster-marskalk .
Intet stopptecken , inget rödljus , inga fällda bommar ...
nej , ingenting kan stoppa Din framfart som ett gudomligt sändebud i
Florass himmelska universum . Du är en man av få ord ;
det bevingade uttrycket : ”Inget är farligare än Vita vålnaden ,
Skogsmyssla och kärringen Pettersons förbannade tax !”
myntades för ett antal år sedan . Sedan har Du tigit .
Men vad få anat eller känt till är dina andra dolda talanger !
Skål du trafikbuse och ... mina Damer och Herrar !
Trubadur .”

Tapper tar av lovika-vantarna , spottar ut en grisfot , torkar av
handflottet i mittenbenan och mottager gitarren som ett dibarn och slår
an ett ackord eller två . Det börjar torftigt , men slutar ståtligt .
Under den följande visan fångar kameran våra rollinnehavare runt det
dignande bordet ; Kalle med assistent-konstapel , Hovsyster Hilma
bredvid Hjördis , Tage mellan föräldrarna , Hans med Ros-Marie och så
Gösta och Ragge vid den sprakande brasan . Omsider nynnär och
sjunger sig alla med i Dan Anderssons klassiska :
”Helgdagskväll i Timmerkojan”

[https://www.youtube.com/watch?
v=10EJD00fiS8&list=RD10EJD00fiS8&start_radio=1](https://www.youtube.com/watch?v=10EJD00fiS8&list=RD10EJD00fiS8&start_radio=1)

Bort, längtande vekhet ur sotiga bröst,
vik, bekymmer ur snöhöljda bo!
Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till tröst,
här är hälg, djupt i skogarnas ro!

Sjung, Björnbergs-Jon ur din fullaste hals
om kärlek och rosor och vår!
Stäm fiolen, Brogren, och spela en vals
för spökblåa, månlysta snår!

Under stjärnornas glans flyger nattens dis
som ett sus över barkhöljt tak,
och det tjuter i Lammeloms sprickande is,
där det stöper från öppen vak.

Det är mil efter mil till lador och hus
där frosten går tjurig vid grind,
här är lustigt i stockeldens gula ljus,
som darrar i nattens vind.

Du är fager, Brogren, i eldglans röd,
där du gnider din svarta fiol,
för mat och för brännvin du glömt all nöd,
och din panna är ljus som en sol.

Och Jon, där du sitter vid grytan din,
en baron i din mollskinnsskrud,
se fast åren ha garvat ditt sega skinn,
i ditt sot är du ung som en gud!

Och Vargfors-Fredrik, du skrattande man,
som vill alla uslingar väl –
kom, sjung om din ungdoms synd, om du kan,
och en skål för din gossesjäl!

Och när morgonens stjärnor blekna och dö
och när ångorna stelna till is,
och när dagningen skälver på myr och sjö
vi sova på doftande ris.

Då sova vi alla på granris tungt
och drömma om bleka mör
och snarka och vända oss manligt och lugnt,
medan elden falnar och dör.

Och skatan lyfter från skorstens-nocken , far ut en runda över stadens
takåsar , ser nåt som glimmar och landar besviket
på chas-cykeln ringklocka samtidigt som Domkyrko-klockan
slår 10 slag .

SCENARIOS :

A. Manus : Teater , Film & Tv ;
Hör Radioversioner . Mejla för Pdf !

B. Dokumentärer : "Herr Media-Makarens
Memoarer & Mementon"

C. "Scenario: Televishow !" Arkiv ,
Akademi & Frilanskanal

Affisch : Ulf Lundkvist

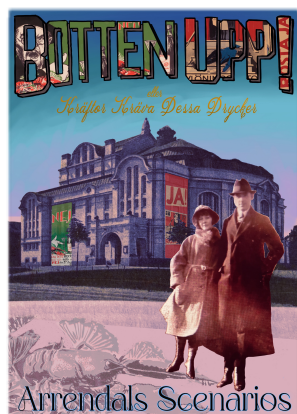
SCENARIUM :

1. Memorabilia & Mini-Media-Museum .
Kollektioner & global Scenografi

2. Televishow-Makeri med
Videografer & Tw-Studios

3. Gyllne Östern Trädgården med
Scener & Scenerier

Affisch : Lars Hillersberg

Jan Harry Arrendal

Ringgatan 1 / Östra
Strandpromenaden vid
Tannefors Brygga ,
Stångån & Kinda Kanal .
582 52 Linköping
Kontakt & Swish : 0766 33 43 27
mejla : arrendal@telia.com

Affischer : Adrian P.

